

VASÁRNAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS MEZŐGAZDASÁGI
KÉPES HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

V., Báthory-utca 24. szám.

Telefon: 155—62.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

Előfizetési díjak, a m. kir. földművelésügyi miniszter által időnként kiadott „Bádlós gazdasági előadások” című füzetekkel együtt
Egész évre 4, 1/2 évre 2, 1/4 évre 1 P

Budapest, 1935.

XVI. évfolyam, 12. szám.

Március hó 19.

Az én programmom

A kápolnai választókerület községeiben elmondta

MAYER JÁNOS

ny. miniszter, a Faluszövetség elnöke,
a Nemzeti Egység Pártja hivatalos jelöltje

Magyar földmives- és gazdatestvéreim!

Az én programmom ugyanaz, mint Gömbös Gyula miniszterelnök programja. Ez a programm velejében ennyi:

Jobb sorsba juttatni a magyar föld küzdő népét. Erőssé, függetlenné tenni azokat, akik a földet művelik és a földből élnek.

Lábraállítani a kisipart, hogy e két ősi pilléren át boldogulhasson a magyar nép, mert megdönthetetlen meggyőződésem, hogy erős nemzet alapfeltétele csak az a falu lehet, ahol mindenki megleti becsületes munkával a megélhetését és kenyerét!

A kartellek megrendszabályozásáért a jövőben is éppen úgy állást foglalok, mint a múltban. Egész életemben a kis falusi szövetkezetekben dolgoztam teljesen önzetlenül a falusi gazdatársadalom és szegénység érdekeiért. Semmiféle kartellnek tagja nem voltam és nem is vagyok. Éppen ezért szabadon követelhetem és követelem a kartellek feloszlatását.

A titkos választójog hive vagyok, mert az mó-

dot ad a falu legszélesebb dolgos rétegeinek, hogy honpolgári jogaikat alkotmányosan gyakorolhassák.

A nagyatádi Szabó Istvánnal megkezdett föld-reform kiegészítését követelem olyan formában, hogy minden derék, becsületes földmivesember hozzájuthasson a törvényes kereteken belül annyi földhöz, amennyi nemcsak megélhetését biztosítja, de gazdasági függetlenségét és boldogulását is elősegíti. Minden erőmmel támogatom az erre irányuló törvényjavaslatot, mert a telepítésben látom a falusi munkanélküliség megszüntetésének leghatásosabb orvoszerét és annak megoldását, hogy a falu talajvesztett emberfeleslegei új és biztos otthont találjanak. Hogy ne legyenek a hazának mostohagyermekai: célom visszavezetni a földhöz azt a sok derék becsületes földmivest és mezőgazdasági munkást, akik a földtől akaratlanul, önhibájukon kívül szakadtak el!

Szükségesnek tartom a sors mostohasága miatt is felgyülemlett gazdaadósságok végleges rendezését és azoknak a mai viszonyokhoz való igazítását. A kamatok és illetékek álljanak arányban a gazdaadós

keresetével. Ne azt a kamatot és illetéket fizesse az adós, amelyet a magas buzaárak idején állapítottak meg. A magas kamatok pedig számítottassanak be a tőketörlesztésekbe.

Hasonlóképpen követelem a FAKSz-kölcsönök és a földreformos földek vételárának a mai időkhöz és kereseti lehetőségekhez mért leszállítását.

Legfontosabb programpontomnak tartom a kisemberek adójának arányos csökkentését, mert az az igazság, hogy akinek több vagyona van, több adót is fizessen. Mindenki a maga vagyona és jövedelme szerint.

Szükségesnek tartom a kisemberek hadikölcsöneinek rendezését, mert a kisemberek nem ritkán egész vagyunkjukat áldozták a haza oltárára, mellette hősiességét is hozták s ma tehetetlenül, szegény sorsban sanyalódnak.

Nemkülönben elengedhetetlennek tartom a rokkantilletmények és hadiözvegyek járandóságainak rendezését is. Mert minden szegénységünk mellett is meg kell találnunk a módot arra, hogy a háboru hősei, akik testi épségüket áldozták a hazáért, ne nyomoruságos filléreket kapjanak, hanem annyit, amennyi a tisztességes megélhetésüket biztosítja.

De törekednünk kell arra is, hogy tisztességes munkaalkalmak teremtésével — amint ezt a külföldön több helyütt teszik is már régen — segítsünk ezeken a jóra való és jobb sorsra érdemes embereken. Sok ezerre tehető azoknak a szegény rokkantoknak a száma, akik az én közbenjárásomra tisztességes kenyérkeresethez jutottak már.

Az álláshalmozások és nagy jövedelmek ellen egész életemben harcoltam. A falusi kisemberek és a magyar gazdatársadalom megalkuvást nem ismerő önzetlen szolgája voltam mindig s a huszonöt évvel ezelőtt kezembe adott kigazda-zászlót becsülettel és szeplőtlenül őriztem meg.

Sokan azt mondogatják, hogy nem kerestem fel elégszer választókerületem egyes községeinek polgárságát. Azoknak, akik ezzel a váddal illetnek, azt válaszolom, hogy nyolcesztendő földművelésügyi miniszterségem alatt, ahová a Kormányzó Ur és a magyar falvak népének bizalma emelt, nem igen volt

rээрő időm. Emlékezzenek csak vissza, hogy a forradalmak után egy teljesen elpusztított és romjaiban heverő hazát és nemzetet kellett újra talpraállítani és megmenteni a körülötte leselkedő külső és belső ellenségtől egyaránt. A nemzet újjáépítő munkájának nagy feladata lefoglalta minden időmet.

Ez azonban sohasem zárta ki azt, hogy akik a kerületből hozzám fordultak, akár községek, akár egyesek, akár gazdag, akár szegény, — nálam meghallgatásra nem találtak volna. Az én ajtóim a választóim számára mindig kinyitott. Emberek között különbséget nem tettem. Egyet néztem csak bennük, hogy ügyes-bajos dolguk van, hogy szenvednek, hogy segíteni kell rajtuk.

Sok-sokezer levelet tudnék felmutatni, amelyet azok küldtek hozzám, akiket segitettem, de érzem, hogy a levelek felmutatására nincs szükség. Ennek a kerületnek egész lakosságát hívom tanubizonysággul, hogy segitettem mindenkin, akin csak lehetett. Hogy mindent nem tudtam úgy elintézni, ahogy a kérelmező és jómagam is szerettem volna, annak, sajnos, nem én vagyok az oka, hanem a súlyos és szomorú gazdasági helyzet, amelyben ez a széttört haza és vérző nemzet vergődik.

Én mindent megtettem, amit megtehettem. A magyar falu istápolója igyekeztem lenni teljes erőmből s erre büszkén hívom tanuul az egész ország közvéleményét.

Ez az én programom, kedves gazdatestvéreim! S ez a programja Gömbös Gyula miniszterelnöknek is. Mind a ketten a falu boldogulását és talpraállítását irtuk a tiszta zászlóra. S a falun keresztül a csonka ország jövőjének megalapozását fogjuk elérni a nagy, az ezeréves Magyarország feltámadásáig. Ami remélem, be is fog minél előbb következni, ha

a magyar falu dolgos és megpróbáltatásos népe átérzi és magáévá teszi azt a programot, amely az ő boldogulását célozza.

KIADÓTULAJDONOS:

„A FALU MAGYAR GAZDA
ÉS FÖLDMIVES SZÖVETSÉG”

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

MAYER EMIL